

**ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΠΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΧΟΡΕΥΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ
ΧΟΡΕΥΤΕΣ ΧΩΡΙΣ ΤΗ ΣΥΝΟΔΕΙΑ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ ΠΡΕΒΕΖΑΣ**

<p align="center"><u>ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΝ' ΑΝΑΣΤΑΣΗ</u> (Λέλοβα, Ριζοβούνι, Νικολίτσι, Ζερβό, Γαλατάς, Άσσος)</p> <p>Σήμερα μωρέ σήμερα, σήμερα ειν' Ανάσταση Σήμερα ειν' Ανάσταση και στους ουρανούς λαμπρή Σήμερα Χριστός Ανέστη και στους ουρανούς ευρέθη Σήμερα και οι χριστιανοί κάνουνε παντού λαμπρή Σήμερα και οι παπάδες κάθονται σαν δεσποτάδες Σήμερα τα παλιάρια στέκονται σαν τα λιοντάρια Σήμερα και τα κορίτσια δε λυγάν σαν κυπαρίσσια Σήμερα κι αυτές οι χαϊδονιές κάθονται σαν λειμονιές Σήμερα κι οι παντρεμένες κάθονται καμαρωμένες Σήμερα κι αυτές οι χήρες κλαιν το χάλ' τσ' οι κακομοίρες Δε χορεύετε παιδιά που είστε σαν παλιοτραγιά Δε χορεύετε κορίτσια που είστε σαν τα κυπαρίσσια Δε χορεύετε γερόντια που να σας μείνει δόντια Δε χορεύετε γριές που είστε σαν παλιοπροβιές</p>	<p align="center"><u>Ο ΛΑΛΑΣ¹</u> (Ριζοβούνι)</p> <p>Αχ, καλά μου λέει, ούι, ωρέ μου λέει ο λάλας μου, ούι (δισ) Για να παντρευτώ η καημένη, λαμπαδούλα μου γραμμένη (δισ) Αχ, και δε μ' αφή-, ούι, ωρέ μ' αφήνουν οι οχτροί, ούι (δισ) Για να παντρευτώ η καημένη, λαμπαδούλα μου γραμμένη (δισ) Αχ, σαπίσαν τα, ούι, ωρέ τα σκουτάκια² μου, ούι (δισ) Μέσα στο σακί δεμένα κλαιν τα μάτια μου για σένα (δισ) Αχ, το Μάη τρων, ούι, ωρέ τρων τα λάχανα, ούι (δισ) Γιεμ' και το Θερτή³ κρεμμύδια, μαύρα μάτια, μαύρα φρούδια (δισ)</p> <p>¹λάλας: αδερφός ²σκουτάκια< σκουτιά: ρούχα ³Θερτής: Ιούνιος</p>
<p align="center"><u>ΤΟ ΠΙΠΕΡΙ Ή ΠΩΣ ΤΟ ΤΡΙΒΟΥΝ ΤΟ ΠΙΠΕΡΙ</u> (Ριζοβούνι)</p> <p>Ψηλέ λιγνέ¹ μου κάβουρα, πως το τρίβουν το πιπέρι; Πως το τρίβουν το πιπέρι, οι διαβόλοι οι καλογέροι Τρίβε το, μωρέ τρίβε το, με τη φτέρνα τρίβε το Σηκωθείτε παλιάρια με σπαθιά και με χατζάρια Ψηλέ λιγνέ μου κάβουρα, πως το τρίβουν το πιπέρι; Πως το τρίβουν το πιπέρι, οι διαβόλοι οι καλογέροι Τρίβε το, μωρέ τρίβε το, με το γόνα τρίβε το Σηκωθείτε παλιάρια με σπαθιά και με χατζάρια ...</p> <p>Τρίβε το, μωρέ τρίβε το, με τη μέση τρίβε το Τρίβε το, μωρέ τρίβε το, με το μπρούλι² τρίβε το Τρίβε το, μωρέ τρίβε το, με την πλάτη τρίβε το Τρίβε το, μωρέ τρίβε το, με τη μπάλα³ τρίβε το Σηκωθείτε παλιάρια με σπαθιά και με χατζάρια Ψηλέ λιγνέ μου κάβουρα, πως το τρίβουν το πιπέρι; Πως το τρίβουν το πιπέρι, οι διαβόλοι οι καλογέροι</p> <p>¹λιγνέ: αδύνατε ²μπρούλι: αγκώνας ³μπάλα: μέτωπο</p>	<p align="center"><u>ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ ΜΑΗΣ ΚΑΙ ΑΝΟΙΞΗ</u> <u>Καγκελάρης Παπαδατών</u></p> <p>Ω! τώρα, α- μωρέ τώρα, τώρα είναι Μάης κι Άνοιξη, Ω τώρα είναι Μάης κι Άνοιξη τώρα ειν' το καλοκαίρι, τώρα ειν' το καλοκαίρι Τώρα κι η γη στολίζεται στ' άνθη και στα λουλούδια (χορτάρια) Τώρα και ο ξένος βούλεται στον τόπο του να πάει Πάνει σελώνει τ' άλογο, πάνει το καλιγώνει¹ Βάζει τα πέταλα χρυσά και τα καρφιά ασημένια Και τα καλιγωστήρια του κι αυτά μαλαματένια Στο δρόμο όπου πήγαινε στο δρόμο που πηγάνει Βρίσκει την κόρη από μπροστά στη βρύση να γιομίζει -Κόρη μ' για βγάλε μας νερό, να πιω εγώ κι ο μαύρος Κόρη μου, γιατί θλίβεσαι και βαριαναστενάξεις; -Έχω άντρα στην ξενιτιά και λείπει τριάντα χρόνια Άλλοι μου λεν πως πέθανε κι άλλοι μου λεν πως χάθηκε -Αλήθεια κόρη μ' πέθανε, αλήθεια κόρη μ' χάθηκε.</p> <p>¹καλιγώνει: πεταλώνει</p>

ΤΟΥ ΓΙΟΦΥΡΙΟΥ ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ

Σαράντα πέντε μάστοροι, **ματάκια, ματάκια**
Άιντε κι εξήντα μαθητάδες, **ματάκια λιγωμένα** κι εξήντα
μαθητάδες **με λίγωσαν κι εμένα**
γιοφύρι εστεριώνανε, **ματάκια, ματάκια**
στης Άρτας το ποτάμι **ματάκια λιγωμένα**, στης Άρτας το
ποτάμι **με λίγωσαν κι εμένα**

Ολιμερίς το χτίζανε το βράδυ γκρεμιζόταν.
Μοιριολογούν οι μάστοροι και κλαιν οι μαθητάδες.
Πουλάκι πάησε κι έκατσε στη μεσινή καμάρα.
Δεν κελαηδούσε σαν πουλί, μηδέ σαν χελιδόνι,
μον' καλαϊδούσε κι έλεγε μ' ανθρωπινή κουβέντα:
- Αν δε στεριώστε άνθρωπο γιοφύρι δε στεριώνει.
Και μη στεριώσετε ορφανό, μη ξένο, μη διαβάτη
παρά του πρωτομάστορα την όμορφη γυναίκα.
Τ' άκουσε ο πρωτομάστορας και του θανάτου πέφτει.
Νάτην κι αυτήνη φάνηκε από την άσπρη στράτα.
Την είδε ο πρωτομάστορας, ραγίζεται η καρδιά του.
Από μακριά τη χαιρετά και από κοντά τους λέγει:
- Γεια σας χαρά σας μάστοροι και σεις οι μαθητάδες.
Μα τι έχει ο πρωτομάστορας και είναι βαργκωμισμένος;
- Το δαχτυλίδι τού 'πεσε στην πρώτη την καμάρα
και ποιος να μπει και ποιος να βγει το δαχτυλίδι να 'βρει;
- Μάστορα μη πικραίνεσαι κι εγώ θα πα στο φέρω.
Εγώ θα μπω και 'γω θα βγω το δαχτυλίδι να 'βρω.
Μηδέ καλά κατέβηκε, μηδέ στη μέση πήγε.
Τράβα καλέ μ' τον άλυσσο τράβα την αλυσίδα,
τι όλο τον κόσμο ανάγειρα κι τίποτες δεν ηύρα.
Ένας πιχάει με το μυστρι κι άλλος με τον ασβέστη,
παίρνει κι ο πρωτομάστορας και ρίχνει μέγα λίθο.
- Αλίμονο στη μοίρα μας, κρίμα στο ριζικό μας!
Τρεις αδερφάδες ήμασταν και οι τρεις καιογραμμένες!
Η μια 'μεινε στο Δούναβη κι η άλλη στον Ευφράτη
κι η Τρίτη η μικρότερη της Άρτας το ποτάμι.
Πως τρέμει το καρούφυλλο, να τρέμει το γεφύρι!
Πως πέφτουν τα δεντρόφυλλα, να πέφτουν οι διαβάτες!
- Κόρη μ' το λόγο άλλαξε κι άλλη κατάρα δώσε
τι έχεις μονάκριβο αδερφό, μη λάχει και περάσει.
Κι αυτή το λόγο άλλαξε κι άλλη κατάρα δίνει:
- Αν τρέμουν τ' άγρια βουνά, να τρέμει το γιοφύρι,
κι αν πέφτουν τ' άγρια πουλιά, να πέφτουν οι διαβάτες,
τι έχω αδερφό στην ξενιτιά, μη λάχει και περάσει!

ΤΕΤΟΙΑΝ ΩΡΑ ΗΤΑΝ ΕΦΕΣ

Τέτοιαν ωρ', μωρέ μάτια μου, τέτοιαν ώρα ήταν εφές
Τέτοιαν ώρα ήταν εφές, τέτοια και παραπροφές
Στο χορό μωρέ μάτια μου, στο χορό που χόρευαν
Στο χορό που χόρευαν, όλο αγόρια και παιδιά
Όλο αγόρια και παιδιά και κορίτσια ανύπαντρα
Πό 'χουν κό-, μωρέ μάτια μου, πό 'χουν κόκκινες ποδιές
Πό 'χουν κόκκινες ποδιές, πράσινες και γαλανές
Καγκελάρ', μωρέ μάτια μου, καγκελάρης του χορού
Καγκελάρης του χορού, κάνε δίπλα το χορό
Κάνε δίπλα το χορό, κάνε καγκελίσματα
Και στη με, μωρε μάτια μου, και στη μέση του χορού
Και στη μέση του χορού κάθετα χρυσός αητός
Κάθεται χρυσός αητός και τροχάει τα νύχια του
Και τροχά-, μωρέ μάτια μου, και τροχάει τα νύχια του
Και τροχάει τα νύχια του, τα χρυσά φτερούδια του
Καγκελάρ', μωρε μάτια μου, Καγκελάρης του χορού
Καγκελάρης του χορού κάνε δίπλα το χορό
Κάνε δίπλα το χορό δίπλοκαγκελίσματα
Δίπλοκαγκελίσματα και στριφογυρίσματα

ΦΙΛΟΙ Μ' ΚΑΛΩΣ ΟΡΙΣΑΤΕ

Φίλοι μ' καλώς ορίσατε σε τούτο το χωριό μας,
Το Πάσχα να γιορτάσουμε και το Χριστός Ανέστη,
Την Παναγιά τη Δέσποινα να διπλοπροσκυνάμε,
Την Παναγιά τη Δέσποινα όλοι παρακαλάμε,
Του χρόνου πάλι να 'μαστε όλοι την ίδια μέρα